

*“Algunes modes  
han fet molt mal  
al sector vitivinícola.  
Com la que deia  
que calia arrabassar  
les vinyes  
i substituir-les  
per varietats foranes  
per fer bons vins.  
Sortosament,  
l'emmirallament amb  
els vins nòrdics s'està  
trencant i els mateixos  
viticultors treballen  
dur per donar  
a conèixer les virtuts  
del que és propi”*

**F**a vint anys, per beure vi del Priorat s'havia de fer juntament amb gasosa i, per contra, ara els seus vins es cotitzen en el mercat internacional. També durant molts anys els referents més coneguts del vi que es fa al País Valencià eren els rosats de Requena o els barats i dolços moscatells. I a les Balears, l'única zona productora de vi amb un cert reconeixement era la que envolta Binissalem. Sortosament per al mateix sector, les coses han canviat en molt poc temps i encara estan canviant per mà de productors joves que, gràcies als seus coneixements tècnics, aposten per traure el màxim profit a la terra que els van deixar els seus avantpassats i a les varietats de raïm que són pròpies d'aquests territoris mediterranis. Però també, com en tots els sectors, algunes modes han fet molt mal. Com la que deia que calia arrabassar les vinyes que ja hi havia i sembrar-hi, en el seu lloc, varietats foranes, procedents de grans zones productores europees com Bordeus i Borgonya, per fer bons vins. Sortosament, l'emmirallament amb els vins nòrdics s'està trencant i els mateixos viticultors treballen dur per donar a conèixer les virtuts del que és propi. El vi és identitat i, com a tal, no s'ha de deixar perdre, tal com sosté Josep Lluís Pérez i Verdú, un dels “mags” del Priorat, en l'entrevista que oferim als lectors aquest mes.

## Trepitjant raïm

Des que s'ha introduït la tecnologia, les bodegues han aconseguit una qualitat avançada. Per a servir a granel no cal saber-ne molt; en canvi, per a vendre en ampolla, cal treballar molts anys per estar ben situats en el mercat. Actualment, un 60% de la producció de vi que es fa en els territoris que queden dintre de la denominació d'origen València és embotellada. Hi ha qui diu que per passar d'un 60% a un 90% del vi en ampolla tal vegada s'haja d'esperar una dècada. A Utiel-Requena, una zona vitivinícola per excel·lència al País Valencià, menys de la meitat de tots els hectolitres que es produeixen de vi són emparats per la denominació d'origen de la zona. Encara hi ha molt camí per a recórrer, però la llavor ja està sembrada i amb el temps madurarà.

Exemples de ressorgiment com el del Priorat no s'han de quedar en aquesta comarca, sinó que s'han d'estendre molt més enllà. No és fàcil canviar les mentalitats ni les estructures productives, però el nombre de les explotacions vitivinícoles que predominen en els nostres territoris fa que la qualitat siga l'única que pot garantir el manteniment d'un conreu, el de la vinya, que no és senzill en alguns indrets amb una orografia més aviat complexa. Zones que, si no fóra per aquests conreus, acabarien patint un despoblament progressiu. L'economia del vi pot ser un valuós reactiu per a territoris econòmicament deprimits, però perquè això funcione s'ha de fer des de baix cap a dalt. Si el pagès que ven el raïm no es pot guanyar la vida dignament amb el que el viticultor li paga per la seua producció, el sistema trontollarà. Perquè, si al pagès no li resulta rendible el cultiu de la vinya, tard o d'hora l'abandonarà. I seria una gran pèrdua, tenint en compte les potencialitats que ofereix un sector econòmic com aquest en societats desenvolupades, que ja no han de patir pel menjar i que busquen en el vi una barreja de sensacions: art, cultura i plaer.

**Coordinacló:** Bàrbara Amorós.

**Assessors editorials:** Pere Anrubia, Jordi Cuenca.

**Col·laboradors:** Gemma Aguilera, Alexandre Carbó, Joan Celià, Martí Crespo, Rafa Gil, Joan Nebot, Jordi Play, Anna Sàez.